

مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِمَّنْ رَزَقَكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ
“Ne Kitap ehlinde, ne de müşriklerden hiçbirisi, size Rabbinizden bir hayır indirilsin istemez. Halbuki Allah rahmetini dilediğine verir. Şüphesiz Allah büyük lütuf sahibidir.” [el-Bakara 105]

Allah Subhânehu ve Te'alâ'nın, İslâmî yönetim altında Hind Yarımadası'na bahsettiği servet, İngiltere'nin buraya istilasına, muazzam güçleri ile Müslümanlara saldırısına, bu beldeyi işgâline ve İslâm ile yönetimi ilgâsına neden olmuştur. Bu İslâmî beldenin işgâlden kurtarılması uğrunda ecdâdımız canlarını fedâ ettikten sonradır ki İngiltere buradan askerî kuvvetlerini çekti, ama nüfuzunu sürdürdü. Böylece ülke, İngiliz kültürü ve şiarları ile yoğrulmuş ajanların şekline büründü. Öyle ki, İngiliz askerî işgâlinin tasallutundan, ajanları yoluyla örümcek ağı gibi her tarafı saran İngiliz tahakkümüne saplandı.

Amerika'nın, yüksek maddî imtiyazlar ile satın aldığı ordu içerisindeki ajanları yoluyla siyâsî işlerimize müdahale etmesiyle durumumuz iyice kötüleşti. Böylelikle bu İslâmî belde, Anglo-Amerikan çatışmasının arenasına dönüştü. Dolayısıyla bazen İngiliz çıkarları, bazen de Amerikan çıkarları lehine bir o yana bir bu yana çekistirilmeye başladı. Amerika ülke üzerinde hegemonya kurabilmek amacıyla askerî darbeleri kullanırken, İngiltere de Amerikan ajanlarına boyun büktürmek amacıyla siyâsî kurnazlığını kullandı, ama her defasında kaybeden Müslümanlar oldu. İktidarda, orduda ve siyâsette çöreklenen liderler, kendi koltuklarını koruma uğrunda, dînimizi arkalarına attılar, beldelerimizi perişan ettiler, servetlerimizi hebâ ettiler ve bizlere hıyanet etmek pahasına koltuklarını korumak üzere Kâfir efendileri için her defasında Küfrün tarafında yer almayı tercih ettiler. Allah [Subhânehu ve Te'alâ] böylesi liderlere karşı bizleri şöyle sakındırmıştır:

وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعْ لِقَوْلِهِمْ كَانَهُمْ خُشْبٌ مُسَدَّدٌ يَحْسَبُونَ كُلَّ صِحْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ
“Onları gördüğün zaman kalıpları hoşuna gider, konuşurlarsa sözlerini dinlersin. Onlar âdeta dayanmış kütükler gibidirler, her gürültüyü kendi aleyhlerine sanırlar. Düşman onlardır. Onlardan sakın. Allah onları katletsin (kahretsin)! Nasıl da döndürülüyorlar.” [el-Munâfikûn 4]

Geride kalan o “upuzun” sekiz sene, öncesine nazaran daha feci oldu. Fakat Amerika, Ocak 1999'dan bu yana üzerimize dayattığı ajanı Pervez Müşerref'in yolsuzluk ve usulsüzlükte haddi aşmış, Müslümanların şiarlarına meydan okuduğu için gerek Müşerref gerekse efendisi Amerika'ya öfkemizin kabardığını, artık Pervez'i desteklemenin ağır bir yük oluşturduğunu, onun Müslüman Pakistan halkı ile olan bağlarının kopma noktasına geldiğini ve Müşerref'in halk desteğini yitirmesi sonucu bölgeye yönelik plânlarının infâzının ciddi bir risk ile karşı karşıya kaldığını fark ettikten sonra, İngiltere ile müzâkere etmek ve baş ajanı Benâzir Butto yoluyla aralarında bir otorite paylaşım pazarlığına girmek zorunda kaldı. Buna göre Butto'nun başını ağrıtan yolsuzluk ve Ümmet'in mallarını hortumlama suçlamalarının düşürülmesine ve müstakbel hükümetin başkanlığına getirilmesine karşılık, Butto'nun Müşerref'in meşruiyetini tanınması ve partisi yoluyla ona halk desteği sağlaması kararlaştırıldı.

Böylelikle Pervez Müşerref, Benâzir Butto'yu hırsızlık ve yolsuzluk suçlamaları ile Pakistan'ın siyâsî sahnesinden silmeyi taahhüt ettiği bir sırada ona karşı takındığı bu haşın tutumdan gerisin geriye döndü, o “Kasımpaşalılığından” eser kalmadı. Butto'nun suçlamalarını, utancından uzlaşma yerine yeğlediği Ulusal Uzlaşma Kararnamesi çerçevesinde aklayıp pakladı.

Ey Müslümanlar!

Amerika'nın İngilizlere kapı aralamak zorunda kalması, dizginlerin elinden kaymasına izin vereceği anlamına gelmez. Bilakis bu, Pakistan'ın gerek Başbakan'ın, gerekse Devlet Başkanı'nın yetkileri ve güçleri oranında, çekişmeli meselelerde Amerika ile İngiltere arasında bir tür soğuk savaş sahasına dönüştürüleceği anlamına gelir.

Bununla birlikte her iki taraf da dînimize karşı savaşmak gibi tehlikeli bir hususta müttefiklerdir. Çünkü toplumun her kesiminde günden gün yükselen İslâmî uyanıklık onları yiyip bitirmektedir. Nitekim Amerika ve İngiltere, radikalizme karşı mücadele adı altında omuz omuza vererek toplumumuzdan İslâm'ı sökmeyi hedeflemekte, bunu da eğitim reformu, kültürel aktiviteler ve medya propagandaları gibi müteaddit biçimlerde habis üsluplar ve araçlar ile gençlerimizi dînlerinden uzaklaştırmaya dönük bir kampanya dâhilinde sürdürmektedirler. Müşerref-Butto ittifakını değerlendiren Amerikan yönetimi bunu

açıkça ifade etmiştir. Amerikan Dışişleri Bakanı Rice, 02.10.2007'de New York Times Gazetesi'ne verdiği demeçte şöyle demiştir: “Pakistan'daki ılımlı güçler birleşmelidirler ki aşırılığa direnmeyi sürdürebilsinler.”

Müşerref ve Butto'ya gelince; her ikisi de geçmişte İslâm'a karşı savaşında Sömürgeciliğin hizmetinde olduklarını beyân etmişlerdi. Butto, 04.10.2007 günü şöyle diyordu: “Bugün Pakistan'daki savaş, ılımlılık ile aşırılık arasındadır.” Müşerref de George W. Bush'un Haziran 2003'te Camp David'de kendisine yaptığı telkinden beri, “moderniteye” desteğini gitgide artarak yinelemiştir.

Ey Pakistan'daki Müslümanlar!

Muhakkak ki Amerika ve İngiltere'nin, üzerinize böylesine bir vahşet ile üşüşmeleri hepimize, el-Mustafâ [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'in şu uyarısını hatırlatmalıdır:

“يُوشِكُ أَنْ تَدَاعَى عَلَيْكُمُ الْأُمَمُ مِنْ كُلِّ أَفْقٍ كَمَا تَدَاعَى الْأَكْلَةُ عَلَى قَصْعَتِهَا” **“Yiyicilerin (oburların) tabakları üzerine üşüşmeleri gibi Ümmetlerin (diğer milletlerin) her taraftan sizin üzerinize üşüşmeleri yakındır.”**

Aynı hadîste, İslâm'dan uzaklaşmadığınız sürece küfrün üzerinize üşüşmeyeceği uyarısı da vârid olmuştur. Zira Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur:

“أَنْتُمْ يَوْمٌ كَثِيرٌ وَلَكِنْ تَكُونُونَ غُثَاءً كَغُثَاءِ السَّيْلِ يَنْتَزِعُ الْمَهَابَةُ مِنْ قُلُوبِ عَدُوِّكُمْ وَيَجْعَلُ فِي قُلُوبِكُمُ الْوَهْنَ” **“Siz o zaman çok olursunuz, velâkin selin köpüğü gibi köpükler (ağırlığında) olursunuz ki düşmanlarınızın kalplerinden sizin heybetiniz çıkar ve sizin kalplerinize de Vehn girer.”**

Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e vehn'in ne demek olduğu sorulduğunda ise şöyle buyurmuştur:

“حُبُّ الْحَيَاةِ وَكَرَاهِيَةُ الْمَوْتِ” **“Hayatı sevmek ve ölümü kerih görmektir.”**

Şüphesiz İslâmî Ümmet'in sıkıntısı, İslâmî yönetimin yok olmasından ve Müslümanların işlerine küfrün tahakküm etmesinden dolayıdır. Bu nedenle Ümmet'in milyonlarca askerî ve başka hiçbir ümmetin sahip olmadığı muazzam kaynakları bulunduğu halde, toprakları başkalarının savaş meydanına dönüşmüştür.

Ey Pakistan'daki Müslümanlar!

Ümmet, İslâm'ı taşımak ve **Hilâfet Devleti'**ni kurmak yoluyla dünyanın dizginlerini ele geçirmek için bilfiil çalışmadığı sürece bu durum asla değişmeyecektir. Ümmet'in, kendi liderliğini elde etmesi ve kuvvetlerini topladıktan sonra da dünyada en güçlü devlet haline gelmesi işte o zaman gerçekleşecektir.

Şüphesiz bizler, İslâmî Âlem'de Müslümanların başına dikilmiş ajan nizâmları alaşağı etmek ve enkazları üzerine **Hilâfet'i** kurmak yoluyla Sömürgeci nüfuzu silmek için samîmi şekilde çalışmak üzere hepimizi **Hizb-ut Tahrir** ile birlikte çalışmaya çağırıyoruz.

Hizb-ut Tahrir olarak tüm Ümmet'e sesleniyoruz; Amerikan ve İngiliz ajanlarının otorite paylaşımında ittifak kurması sizleri korkutmasın. Zira onların ittifakı, aralarındaki çatışmada Allah'ın izniyle ya kendi elleri ile ya da mü'minlerin elleri ile başlarına bela olacaktır. Şüphesiz bu Allah'a hiç de zor değildir.

Sömürgeci Kâfirler de iyi bilsinler ki çıkıp gitme zamanı gelip çatmıştır. Çünkü hem Ümmet İslâmî bir bilinç kazanmıştır, hem de İslâm, evlatlarının gönlünde pekişmiş ve güçlenmiştir. Yaklaşmakta olan Hilâfet'in de Sömürgeci Kâfiri Müslümanların beldelerinden kovacak, insanlığı şerlerinden kurtaracak, onlar ve ajanları, Müslümanlar aleyhine kurdukları komplolar uğrunda harcadıkları malların şerrinden başka hiçbir şey elde edemeyecek, sonra bu, onlarda bir yürek acısı olacak, en sonunda mağlubiyeti tadacak ve Kâfirler kerih görseler de âkıbet muttakilerin olacaktır. el-Hak Tebârake ve Te'alâ şöyle buyurmuştur:

إِنَّ الدِّينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصِدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيَنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلِبُونَ **Şüphesiz küfredenler mallarını, (insanları) Allah'ın yolundan saptırmak için harcıyorlar. Daha da harcayacaklardır. Ama bu, onlara hasret (yürek acısı) olacak ve en sonunda mağlup olacaklardır.** [el-Enfâl 36]

حزب التحرير

Hizb-ut Tahrir
Pakistan Vilâyeti

H. 06 Şevvâl 1428
M. 18 Ekim 2007